

Kl. 9 Aften, dog at der kan gives Dispensation fra denne Bestemmelse, idet det er givet, at ikke alle Skoler hele Landet over kan indrette sig herefter straks. Endvidere kan Undervisningen ifølge denne Paragraf foregaa indenfor Arbejdstiden, naar et Flertal af vedkommende Fags stedlige Læremestre giver Tilslutning dertil. Dette Spørgsmaal har været meget omstridt. Jeg tror, at der her er fundet en Bestemmelse, som aabner Mulighed for en god Ordning, navnlig vil denne Bestemmelse kunne finde Anvendelse i Vinter-tiden.

I § 12 foreslaas det, at Mesteren skal paase, at Lærlingen er Medlem af en offentlig anerkendt Sygekasse. I § 22 foreslaas det, at der som Bistand for Indenrigsministeriet kan ansættes to Lærlingekonsulenter. Oprindeligt var der kun foreslaaet een, efter Henvendelse fra Handelsorganisationerne har jeg bragt to i Forslag, en for Haandværk og Industri og en for Handel. Hertil har Folketinget sluttet sig.

Som man vil se af den korte Gen-nemgang af Forskellighederne mellem den nugældende Lov og Lovforslaget, indeholder dette en Række betydelige Forbedringer og Fremskridt, der efter min Mening giver Betingelser for en god og forsvarlig Ordning og for, at Parterne kan forhandle sig til Rette. I Folketinget viste det sig ved den endelige Vedtagelse af Lovforslaget, at Venstre, de Konservative og de Radikale sluttede sig til Lovforslaget, medens Socialdemokraterne stemte imod. Det var et af mit politiske Livs største Overraskelser, da den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget efter at have omtalt Rækken af Fremskridt i Lovforslaget fra den nugældende Lov endte med at udtale, at han vilde stemme imod Lovforslaget og de Fremskridt, som ingen vil benægte, det indeholder. De andre Partier sluttede sig, som sagt, til Lovforslaget, og jeg vil varmt anbefale dette til det høje Tings Velvillie.

Thomas Larsen: Jeg har ikke meget at føje til den højtærede Indenrigsministers Redegørelse. Lovforslaget tilsigter ikke nogen Revolution i Forholdet mellem Mester og Lærling eller i den hidtil gældende Lærlingelov, men indeholder flere betydningsfulde Fremskridt. Jeg kan ikke se rettere, end at de fleste af de nye Bestemmelser i Lovforslaget i alt væsentligt er i Lærlingens Favør, uden at de dog kan siges at lægge for

tyngende Baand paa Læremesteren. Men Kærnen i Lovforslaget synes mig dog at være, at det i det store og hele tilsigtes gennem de foreslaaede Bestemmelser at fremhjælpe en saa god Uddannelse i Faget, som det overhovedet er muligt. F. Eks. indeholder § 2 den Bestemmelse, at kun Personer, der er fagligt uddannede eller holder fagligt uddannet Medhjælp, kan antage Lærlinge. Jeg ved nok, at der er knyttet nogen Kritik til denne Bestemmelse, idet det er blevet hævdet, at ogsaa de Mestre, der ikke har modtaget nogen faglig Uddannelse i Lovens Forstand, tidt kan have opnaaet en faglig Dygtighed, der fuldt ud staar Maal med de virkelige fagligt uddannedes, dem, der har faaet Lærebrev, men jeg holder for, at det kun er Undtagelser, som man neppe kan lovgive om.

Ogsaa Bestemmelsen i § 7 om, at Arbejdstiden skal være den samme for Lærling som for Svend, samt at der tilsikres Lærlingen et agtligt Fridøgn, maa betegnes som absolutte Fremskridt. Det samme kan siges om de Bestemmelser, der tilsigter at sikre Lærlingen Adgang til teoretisk Uddannelse, og endvidere med Hensyn til den Bestemmelse, at den teoretiske Undervisning ikke maa finde Sted i sene Aftentimer, og at Mesteren skal betale Undervisningen i Handels- og tekniske Skoler samt Udgifterne ved Læreprøven. Denne Bestemmelse om, at Mesteren skal betale Udgifterne ved den teoretiske Undervisning, lægger selvfølgelig en Byrde paa Mestrene, det kan ikke nægtes, men jeg tror, at ret beset vil det være til samme Fordel for begge Parter, thi jo hurtigere og bedre Lærlingens Uddannelse foregaar, des større Fordel vil det ogsaa være for Mesteren. — At Mesteren skal holde Lærlingen forsikret i en anerkendt Sygekasse, vil ogsaa snarest være til Fordel for begge Parter. Men det forekommer mig dog, at denne Bestemmelse har faaet forøget Interesse netop derved, at vi nu sandsynligvis i Løbet af faa Dage gennemfører en Lov om Invalideforsikring, der som bekendt er nøje knyttet til Sygeforsikring.

Jeg synes saaledes, at Lovforslaget indeholder mange gode Bestemmelser, der maa betegnes som virkelige Fremskridt, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting og, jeg maa tilføje, uforandret til Vedtagelse. Jeg gaar nemlig ud fra, at skal Lovforslaget henvises til Udvalg og tages op til en indgaaende Behandling der, vil det ikke kunne lykkes paa dette sene Tidspunkt af Rigs-